

*Sygn. akt II Ka 330/19*

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2020 r.

**Sąd Okręgowy w Ostrołęce II Wydział Karny w składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Magdalena Dąbrowska

Sędzia Artur Bobiński

Sędzia Ryszard Warda (spr.)

Protokolant: Marlena Achcińska

przy udziale Prokuratora: Ewy Sołodyna

po rozpoznaniu 22 stycznia 2020 r. na rozprawie

sprawy **A. G.**

oskarżonej o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i inne

**P. S.**

oskarżonego o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i inne

na skutek apelacji wniesionych przez obrońcę oskarżonego i prokuratora od wyroku Sądu Rejonowego w Pułtusku z 29 kwietnia 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K 644/16

**orzeka:**

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżoną A. G. od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 330/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. <b>CZEŚĆ WSTĘPNA</b>		

**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądy Rejonowego w Pułtusku z dnia 26 kwietnia 2019 r. w sprawie II K 644/19

**1.2. Podmiot wnoszący apelację**

# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# oskarżyciel posiłkowy

# oskarżyciel prywatny

# obrońca

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

# inny

**1.3. Granice zaskarżenia****1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

# na korzyść

# na niekorzyść

# w całości

# w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

**1.3.2. Podniesione zarzuty**

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

#### **1.4. Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

**2.1. Ustalenie faktów**

<b>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
<b>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</b>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

**2.2. Ocena dowodów**

<b>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<b>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz</b>

<b>niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</b>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<b>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</b>		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. obraza przepisów prawa materialnego poprzez błędne zakwalifikowanie zarzucanego P. S. czynu z pkt. 1 aktu oskarżenia z art. 270 § 1 k.k., podczas gdy z ustaleń faktycznych poczynionych w toku postępowania wynika, że oskarżony dokonał czynu z art. 18§ 3 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,</p> <p>2. 1. obraza przepisów postępowania karnego mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k. poprzez całkowicie dowolną i jednostronną ocenę materiału dowodowego, bez uwzględnienia przy wydawaniu orzeczenia wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów istotnych z punktu widzenia odpowiedzialności oskarżonego, bez uwzględnienia przy wydawaniu orzeczenia wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego co skutkowało uznaniem, że P. S. swoim zachowaniem nie wypełnił znamion czynów zarzucanych mu w pkt. II, III, IV, V i VI aktu oskarżenia i jego uniewinnieniem,</p> <p>3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	zaskarżonego orzeczenia mający wpływ na jego treść, polegający na wyrażeniu poglądu, że dowody ujawnione na rozprawie i ustalone na ich podstawie okoliczności nie są wystarczające do uznania za udowodniony fakt popełnienia przez P. S. przestępstw zarzucanych mu w pkt. II, III, IV, V i VI aktu oskarżenia, podczas gdy prawidłowa analiza przeprowadzonych w sprawie dowodów prowadzi do wniosków przeciwnych.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
Niezasadność podniesionych zarzutów wyklucza zmianę przedmiotowego wyroku i uniewinnienie oskarżonego, jak również jego ewentualne uchylene i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.	
Wniosek	
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	

<b>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</b>	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	

<p>5. <b>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</b></p>	
<p><b>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</b></p>	
<p><b>1.</b></p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Wyrok utrzymano w mocy co do winy, kwalifikacji prawnej czynu i wymiaru kary.</p>	
<p>Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Sąd Odwoławczy na podstawie art. 423 §1 a odniósł się jedynie do apelacji oskarżyciela publicznego, bowiem ten podmiot złożył wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku.</p> <p>Skarżący niezasadnie podnosi obrazę przepisów prawa materialnego. Sąd Rejonowy uznał, że zachowanie oskarżonego polegało na podrobieniu podpisu E. D. (1) na oświadczeniu kredytobiorcy stanowiącym załącznik do umowy o kredyt nr (...). dokonaniu czynu z art. 270 § 1 kk. Sąd słusznie uznał, że wobec oskarżonego P. S. zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karego. Sąd Rejonowy nie popełnił obrazy przepisu art. 270 § 1 k.k. Z uzasadnienia wyroku wynika, że oskarżony podrobił podpis E. D., jednak okoliczności tego czynu przemawiają za tym, aby postępowanie wobec niego umorzyć. P. S. przyznał się do złożenia podpisu na jednej stronie. Oskarżony wyjaśnił, że nie miał świadomości, że kredyt jest brany przez inną osobę, tj. osobą tą nie jest E. D. (1). Z jego wyjaśnień wynika, że pracował pod presją czasu i po wstępnej weryfikacji dokumentów, oskarżony zauważył brakujący podpis na jednej stronie. Nie można zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, że P. S. działał jako pomocnik A. G. i R. L.. Brak jest potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym, że P. S. wiedział o tym, że kredyt zaciągany jest na inną osobę i składając podpis pomaga w wyłudzeniu kredytu. Takie domniemanie skarżącego nie jest poparte żadnym dowodem w sprawie przeprowadzonym. Niesłusznie skarżący twierdzi, że wyjaśnienia oskarżonego są wewnętrznie niespójne i nielogiczne. Oskarżony w swoich wyjaśnieniach przedstawił całą procedurę przyznania kredytu oraz</p>	

weryfikacji dokumentów. Zdaniem Sądu Odwoławczego oskarżony nie zataił żadnego faktu.

Oskarżony przez znaczny okres czasu współpracował z oskarżoną R. L., miał do niej zaufanie. Oskarżony nie miał świadomości, że R. L. przekazała mu dokumenty bankowe, które miały umożliwić wzięcie kredytu dla A. G.. Z dowodów zebranych w sprawie wynika, że oskarżony działał ze świadomością udzielenia kredytu E. D. (1). Postać zamiaru w przestępstwie wyłudzenia kredytu jest kluczową sprawą. Sąd Rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe pod tym kątem, słuszna jest teza, że P. S. nie miał świadomości, że działał w celu ułatwienia popełnienia przestępstwa. Sąd Rejonowy dokonał analizy zachowania oskarżonego i rozważył, czy są podstawy aby oskarżony odpowiadał za pomocnictwo w przestępstwie wyłudzenia kredytu.

Niezasadny jest zarzut obrazy przepisów prawa procesowego tj. art. 7 kpk i art. 92 kpk. Postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone z należytą starannością i poszanowaniem proceduralnych zasad obowiązujących w polskim procesie karnym. W ocenie Sądu Okręgowego, argumenty zawarte w apelacji oskarżyciela, przedstawione w ramach obrazy art. 7 kpk, stanowią jedynie polemikę z ustaleniami Sądu i sprowadzają się w istocie do ponownego przedstawienia wersji wydarzeń zaprezentowanej przez oskarżonego w postępowaniu sądowym. Sąd Rejonowy odniósł się już do niej szczegółowo w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, dokładnie wskazując, dlaczego dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Oskarżony weryfikując dokumenty potrzebne do zaciągnięcia kredytu nie działał na niczyje zlecenie, nikt nie prosił go o „ułatwienie” lub specjalne względy. Oskarżony nie otrzymał żadnej gratyfikacji za pomoc w udzielaniu kredytów. Fakt, że oskarżony z własnej woli odwdzięczał się oskarżonej R. L. dając jej kwotę 200 – 300 złotych za znalezienie klienta nie przesądza o tym, że działał wraz z oskarżoną w celu wyłudzenia kredytów. Oskarżona A. G. wyjaśniła, że nie zna oskarżonego P. S. i nigdy się z nim nie spotkała. Z jej wyjaśnień wynika, że nie brała udziału we „współpracy” P. S. z R. L. i nie знаła szczegółów tej współpracy. Oskarżona R. L. odmówiła składnia wyjaśnień. Brak więc dowodów na to, by oskarżony w jakikolwiek sposób współdziałał z oskarżonymi G. i L.. Odrębną sprawą jest dochowanie przez oskarżonego reguł rzetelności i sumienności przy wykonywaniu obowiązków.



Nie jest zasadny również zarzut obrazy art. 92 kpk. Jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, Sąd Rejonowy w Pułtusku prawidłowo zebrał i ujawnił konieczną ilość dowodów pozwalających na ustalenie stanu faktycznego przedmiotowego zdarzenia, a przeprowadzone przez ten Sąd postępowanie dowodowe nie wymaga uzupełnienia. Czyni ono zadość zasadom bezpośredniości i kontrydiktoryjności. Tok rozumowania przedstawiony w pisemnych motywach rozstrzygnięcia jest zgodny ze wskazaniami wiedzy i zasadami doświadczenia życiowego, pozbawiony luk, czytelny i poprawny logicznie. Nie budzi również zastrzeżeń Sądu Okręgowego przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena wszystkich ujawnionych dowodów oraz poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne.

Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu Rejonowego odnośnie zastosowania względem oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania. P. S. wyraził skruchę przed Sądem, przyznał się do stawianego mu zarzutu – podrobienia podpisu i wyjaśnił, że drugi raz tego czynu by nie popełnił. Przesłankami orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania karnego pozostają określone w art. 66 § 1 k.k. okoliczności pośród których wymieniony został także warunek, by wina i społeczna szkodliwość czynu nie były znaczne. W dalszym ciągu przepisu ustawodawca dodaje do tych warunków również ocenę postawy sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, która łącznie z oceną jego właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia sprawcy uzasadniać ma przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Zdaniem Sądu Okręgowego, wymierzenie oskarżonemu jakiegokolwiek sankcji karnej wykraczałoby poza dyrektywy sądowego wymiaru kary. Zarówno okoliczności sprawy, jak i warunki osobiste P. S. przemawiają za zastosowaniem wobec niego dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania karnego. Słusznie przyjął Sąd Rejonowy zarówno stopień społecznej szkodliwości, jak i zawinienia nie jawią się jako znaczne. Prawdą jest, że podsądny naruszył prawo, nakreślając podpis innej osoby. Jednakże to naruszenie ma charakter incydentalny. Jedyne zarzut jaki można postawić oskarżonemu to niezachowanie należytej ostrożności polegającej na szybkim przeanalizowaniu dokumentów w sprawie kredytu. Tego rodzaju zaniechanie było wynikiem

nieuwagi oraz presji związanej z wypracowaniem określonych wyników narzuconych przez pracodawcę.	
<b>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</b>	
<b>1.</b>	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

<b>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</b>		
<b>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</b>		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		

<b>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</b>		
<b>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</b>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<b>6. Koszty Procesu</b>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżoną A. G. od ponoszenia kosztów sądowych.

<b>7. PODPIS</b>

<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej A. G.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W części dotyczącej oskarżonej A. G. (pkt. I i V wyroku), w tym zakresie w całości ( co do winy oskarżonej)	
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
<b>1.4. Wnioski</b>			
#	uchylenie	#	zmiana

<b>1.3. Granice zaskarżenia</b>			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W części (pkt II, III, IV, V, VI a/o) dotyczącej oskarżonego P. S. ( w tym zakresie w całości)		
<b>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</b>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
<b>1.3.2. Podniesione zarzuty</b>		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<b>1.4. Wnioski</b>		
#	uchylenie	# zmiana